

КОРАНЪТ И НАУКАТА

Коранът е низпослан, за да помогне на човека да достигне съвършенство в този свят, където хората са подложени на изпитание. Затова Коранът не разкрива, а само загатва за неизвестните истини, свързани с бъдещето, които ще бъдат видени от хората и отваря врата към тях, за да може разумът да ги открие и докаже.

Фондация Роза

www.fondaciaroza.org

Съдържание

Значенията на кораничните знамения (айети)	4
Възможно е да се отиде на луната.....	6
Фазите на луната, придобила формата на лък, които приличат на изсъхнала палмова клонка	7
Всяко нещо на земята е с мярка.....	8
Каменните въглища.....	8
Препитанието ви е на небето	9
Всяко нещо е в полза на човека	9
Облаците, електроенергията и градушката	10
От къде идва енергията на слънцето?	11
Въздействието на радиацията.....	11
Етерът.....	12
Разпознаването на престъпниците	14
Аллах е този, който кара всяко нещо да проговори и засвидетелства	15
Асхаб-и ухдуд (хората, изкопали ямата).....	16
Чудесата на пророците, споменати в Свещения Коран	17
Науката и техниката в знаменията на Корана	20
Сътворяването на вселената.....	21
Вселената е кръгла	21
Небесата са сгънати.....	21
Изстиването на луната	22
Вселената се разширява.....	22
Привличане. Отблъскване. Закони за равновесието	22
Орбитите.....	23
Отговор на едно възражение	23
Разликата между слънцето и луната	23
Слънцето.....	24
Планетите са дванайсет	24
Земята е кръгла.....	25
Земята се върти.....	25
Земята е сплесната на полюсите	26
Атмосферното налягане.....	26
Атмосферният слой	26

Препитанието в дълбините на земята	26
Оплождащите ветрове	27
Енергия на движението.....	27
Едно съпоставяне.....	27
Краят на слънцето.....	28
Моретата ще горят.....	28
Небето ще стане червено като разтопено масло	28
Планините ще се стопят	29
По-малко от атома.....	29
Всичко е създадено по двойки.....	29
Човекът е от пръст	29
Факторът, определящ двата пола	30
Трите тъмнини в утробата на майката.....	30
Пръстовите отпечатащи	30
Божие вдъхновение, дадено на пчелите	31
Моторните превозни средства. Балистичните оръжия.....	31
Корабът на пророка Нух (Ной) бил без платно	32
Влакът и другите превозни средства	32
Повърхностното напрежение	33
Относителността на времето	33
Повече от три измерения.....	34
Електричеството.....	34
Телепортирането на предметите	35
Предаването на миризмите.....	36
Езикът на птиците	37
Основната цел на Корана.....	37

Значенията на кораничните знамения (айети)

В свой хадис Пророкът Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари!) казва: “Няма съмнение, че всяко коранично знамение има скрит и явен смисъл, както и основно значение, което може да се узнае. Всяко значение има разклонения и дялове, свързани с отделни теми и с различни науки.”

Както се разбира от този хадис, свещените знамения на Корана включват много значения в съдържанието си. Така трябва и да бъде, щом Коранът е духовен и материален лек за страданията на всички хора до края на света. Затова посланията на Свещения Коран трябва да са насочени към всички епохи и към всяка обществена прослойка. Кораничните знамения трябва да поучават хората и да задоволяват потребностите им. Действително през вековете посланията на Корана са били насочени към всички хора според нивото им на разбиране.

Тези, които се занимават с *фъкъх* (ислямско право), откриват четири аспекта в значенията на кораничните знамения. Това са: *ибаре* (поучително значение); *делялет* (доказателствено значение); *ишарет* (знаково значение); *иктиза* (нужното значение). В едно и също коранично знамение психологията открива закон, подходящ за целите ѝ, социологията открива устойчив принцип в обществения живот, отдалите се на Аллах откриват друга тънност, а останалите науки откриват други правила, свързани с тях.

Преди да преминем към изследването на научните аспекти, ще дадем няколко примера, свързани с различните разбирания.

В шесто и седмо знамение на сура ен-Небе (Вестта) се казва:

“Не сторихме ли Ние земята постеля и планините- подпори?”

Поуката, която ще извлече от това знамение неукният човек е: той ще вижда планините, които на пръв поглед приличат на колони забити в земята, ще се замисля за ползите от тях, и ще благодари на Създателя си.

Поетът ще стигне до следния извод: земята е равна местност, а небесния свод, разположен върху нея, е великолепна шатра, украсена с електрически лампи. На хоризонта тя има кръгла форма. Поетът ще оприличи горите, които се виждат в началото на подножията на небето, с колоните на тази шатра и ще отправя молитви на Всемогъщия си Създател.

Бедуинът, живеещ в палатка пък ще го разтълкува така: повърхността на земята е една пустиня, а планинските вериги са многобройните и разнообразни бедуински палатки. За него земната повърхност е хвърлена върху високи стълбове. Острите им върхове са повдигнали нагоре завесата, наречена почва. Земята е дом за всички видове създания. Той ще се преклони с благодарност пред Великия си Творец, който е сътворил толкова лесно тези големи създания на земята.

Географът ще разтълкува знамението по този начин: земята е кораб, който плува във въздуха и ефирния океан. Той ще възприеме планините като колони, заковани върху този кораб, за да го държат в равновесие. Ще оприличи това голямо земно кълбо с благоустроен

кораб. Ще благодари на Съвършения си Създател, който е сложил всички нас в кораба и ни разхожда по всички места, казвайки: “Аз знам и потвърждавам, че Ти Си Всевишен и славата Ти е безкрайна”.

Мъдрецът в обществото ще извлече следната поука: земното кълбо е дом. Основните елементи на живота в този дом, които крепят съществуването на живите организми в него са водата, въздухът и почвата, които всъщност са самите условия на живот. А домът на водата, въздуха и почвата са планините. За мъдреца планините са естествени водоеми, въздухът е филтър, който отстранява вредните газове в атмосферата и я пречиства, а петролните залежи и металите са важни блага за живота на хората. Той ще благодари на Аллах и ще изрази почитта и уважението си към Него, Който е сътворил тези големи планини, като подпори на земното кълбо - дома, в който живеем, и скрил в него благодат, за да продължим съществуването си.

Философът ще го разтълкува така: земетресенията са последствия от взривове и химични реакции в земното ядро, които затихват благодарение на наличието на планините. Той разбира, че гневът и яростта на Земята затихват с дишането на планините чрез дупките и пещерите им и приема изцяло вярата в Аллах. Тогава си казва: “Ел-хикмету лиллях”. Философът може да види хиляди мъдрости и ползи във всичко.

Например, в трийсет и осмо знамение на сура Йа Син буквата лям в думата, свързана с движението, положението и устойчивостта на Слънцето изразява следните значения: Ли (заради, вследствие), Фи (в, на), Иля (е, вярно). Ето я буквата лям в думата лимустакаррин. Необразованото общество ще види значението Иля в този Лям и ще разбере следното:

“В сравнение с вас, Слънцето е един подвижен светилник, излъчващ светлина и топлина. Естествено, един ден неговото движение ще спре и ще се приеме форма, от която няма да има полза.” Ще каже: “Субханяллах”, “Елхамдулиллях”.

Дори и ученият ще види в този лям значението Иля. Но за него Слънцето няма да е само един светилник. То ще бъде една от совалките на божествените тъкани, които се тъкат в стана на пролетта и лятото, мастилото на божествените писма, написани на страниците на деня и нощта, една светлинна мастилница. Ще разбере, че видимото движение на Слънцето е знак за нас и ще обмисли хармонията във Вселената. Той ще се преклони пред изкуството и мъдростта на Твореца си и ще каже: “Прекрасно! Аллах да ви благослови!”

Философът-космолог ще разтълкува буквата лям със значението Фи по този начин: “С повелята на Аллах, Слънчевата система се движи в определен ред с трептящото движение в центъра си върху своята ос.” Той ще изпита изключително възхищение и одобрение към Всевишния Творец, Който е създал и настроил този голям часовник, и ще каже: “Аллах е Велик и Всемогъщ!” Ще отхвърли философията и ще приеме мъдростта на Корана.

Човекът, знаещ мъдростите в нещата, ще разтълкува лям в значение на причинност и ще стигне до следния извод:

“Всемъдрият Създател прикрива своите деяния зад завесата на видимите причини. Той върти планетите в загадъчен кръг, чрез един от Божиите закони, известен като всемирното притегляне. За да осъществи тази гравитация, Той е създал като видима причина движението на Слънцето по своята орбита. Това означава, че значението на “лимустакаррин” е “фи

мустакаррин леха л'истикрари манзуматиха", тоест то се движи по орбитата си заради стабилността и равновесието в системата ѝ. Видимо движението поражда въртене, което поражда сила, а тя - гравитацията. Това е Божи закон. Когато философът разбере тази мъдрост в една единствена буква от Корана, ще изрече: "Хвала на Аллах, истинската мъдрост е в Корана, философията вече не е важна за мен."

Този, който притежава поетична душа и сърце, ще открие следното значение в буквата лам:

"Слънцето е светлинно дърво. Планетите са неговите подвижни плодове. Обратно на дърветата, Слънцето трепти, за да не паднат тъй наречените плодове. Ако то не трепти, те ще се разпръснат".

Той може да си представи следното:

"Слънцето е безумно влюбено в Аллах и безспирно споменава името Му. То е в центъра на кръга на споменаващите го. Споменава го непрекъснато и кара другите също да Го споменават".

"Слънцето е източник на плодородна благодат. То трепти, за да не паднат движещите се около него тъй наречени плодове. Ако Слънцето не се движи и остане статично, екстазът ще изчезне и ще заплачат благоустроените влюбени в космоса."

Възможно е да се отиде на луната

В трийсет и трето знамение на сура ер-Рахман (Всемилоствивия) се казва: **"О, множество от джинове и хора, ако можете да проникнете зад пределите на небесата и на земята, проникнете! Не ще проникнете освен с власт (от Нас)"**. С тези думи ни се посочва път, свързан с възможността да се отиде до всички небеса. Това означава, че в бъдеще, когато се подготвят нужните условия и възможности, е възможно да се отиде в другите планети и системи. За освобождаване от земното притегляне е нужна скорост от 40 000 километра бързина при бягане. В продължението на знамението се казва: **"Та кои блага на вашия Господар взимате за лъжа."** Тези думи са знак, че Създателят ще ни предостави такава възможност.

В едно научно произведение трите знамения (18, 19 и 20) на сура ел-Иншикак (Разцепването) са разтълкувани по следния начин: когато се открие Луната, вие ще отидете там, като ще се качите от едната спирка на небето в другата. Така ще изкачите пластовете на небето. Защо все още не вярвате? Значението "откривам" се извежда от думата *иттисак*. Всъщност тази дума означава "пълно, завършено; пълнолуние". Но тук тя е разтълкувана в значение на "откривам".

Освен това, нека да видим и нещата, които са казани във връзка с тази тема през 1927 г. "Сега дори и ти философе, който проникна в ядрото на атома, стигна дори и Луната с телескопа

на своята мисъл, и стълбата на философията. Проникна и в Луната. Виж, своята същност, тя е тъмна и потискаща. В нея няма нито светлина, нито живот. Научният ти труд отиде напразно.”

В тълкуванието на Корана (*тефсир*) на Елмалълъ Хамди Язър споменатите знамения в сура ел-Иншикак (Разцепването) са разтълкувани така: “Когато Луната се изпълни и се образува пълнолуние, Всевишния се заклева в нея и повелява: **“Ще преминете от състояние в състояние”**”.

С буквата бе в думата *летеркебенне* се загатва за човек. Тя показва, че в нея се съдържа повеля към Пратеника на Аллах, мир нему. Както предават Ибн Аббас и Ибн Месуд, в нея се обещава и съобщава радостната вест, станала реалност по време на Нощното пътешествие (Мирадж). Тогава Пратеникът на световите се възнеса в небесата, от една степен в друга, от един пласт в друг. В *тасаввуфа* луната символизира първите стъпки на праведниците към духовното съвършенство и към най-високите степени в царството небесно. Първата стъпка на материалното развитие в пътуванията до небесата е сходна - това е изкачването до Луната. Затова преразказаните неща от споменатите сури се нуждаят от размишление.

Фазите на луната, придобила формата на лък, които приличат на изсъхнала палмова клонка

Човек не може да се наслади на приятните картини, които Коранът рисува и внушава на въображението. Но и зад тези красиви картини стоят неоспорими научни факти. Например словата в шестнайсетото знамение на сура “Нух”: **“И стори Той там от луната сияние, и стори слънцето светилник”**. Те представят Вселената като дворец и Слънцето като брилянтен светилник. Но казвайки: “Един светилен подарък е Слънцето, което е един милион пъти по-голямо от Земята”, припомня се за несметната благодат и за величието на Аллах (Да е славно името Му!). В същото време се показва, че то се отделя от Луната. Споменаването на фазите на Луната е същото: **“И на луната отредихме фази, докато заприлича на изсъхнала палмова клонка”** (36:36, 39).

Думата *урджун*, спомената в знамението, означава извита и изсъхнала клонка. Всъщност под това се разбира стара, изсъхнала клонка на фурма, която е по-тънка, по-извита и по-цветна.

Връзките между различните творения имат огледално отражение едно върху друго. Когато погледнеш едното се вижда другото. Както парче стъкло може да отрази голяма пустиня, така и понякога една дума разказва за дълго въображаемо приключение.

Например, думата *баразе* се тълкува като “бойно поле, място където се води борба”, а думата *семере* се осмисля като “овощна градина”. Думата *урджун* описва различните фази на луната и красивата гледка, която тя образува в кръга на звездния куп Плеяди, в последните дни на месец май.

Когато Луната преминава звездния куп Плеяди, под формата на полумесец, тя започва да прилича на извита палмова клонка, звездите от звездния куп пък приличат на чепка. Затова

във въображението се появява голямо светлинно дърво зад небесната завеса. Сякаш един остър връх на клона на дървото е пробил тази завеса и се е подал навън, заедно с чепката си, и се е образувало звездния куп Плеяди и полумесеца. Останалите звезди са другите плодове на това незнайно дърво.

Това сравнение е уместно и от научна гледна точка. То не остава само с показването на първата и последната форма на полумесеца. Рисува се и една картина на орбитата, която Луната изминава за един месец около Земята. Така се описва формата на Луната във всичките ѝ фази по време на движението ѝ около тази орбита. Старите космолози не са разбирали красотата на това сравнение.

Всяко нещо на земята е с мярка

“Всяко нещо е с мярка при Него.” (13: 8).

“И разпростряхме земята, и положихме върху нея непоклатими планини, и сторихме от нея да поникне от всяко нещо, което се мери.” (15: 19).

“И няма нещо, съкровищниците на което да не са при Нас, и го спускаме Ние само в знайно количество.” (15: 21).

Например, днес разбираме, че веществата, от които са изградени растенията са в определено количество. Липсата на желязо намалява жизнеността на растението. Ако натрият даде един от двадесет и трите си електрона на хлора, той вече няма да е натрий, а ще се превърне в ново вещество - сол. От люто то ще се превърне в солено вещество.

Това показва, че тази мярка присъства във “всяко нещо” - в атома, електрона, неутрона и протона. Или казано иначе, тя присъства дори и в най-малките части на веществата. Дори и днешната наука се затруднява да обясни нещата, които се случват в загадъчната химична лаборатория на Всевишния. Растенията произвеждат синтетична захар, като в тях се съединява водата, която изсмукват от почвата и въглеродния диоксид, който взимат от въздуха, под светлинните лъчи на слънцето. Тя се появява във формата на други вещества. В деня, в който изпълним с успех и на ниска цена фотосинтезата, която те осъществяват, производството на захар ще се улесни многократно.

Каменните въглища

“Който изважда [тревата на] пасбището и го превръща в черно стърнище.” (87: 4, 5). Или Той го превърна в тор и въглища, чиито най-добри способности са да служат на огъня, горейки. Думата *гуса*, спомената в оригиналния текст на кораничното знамение означава тревите, листата и отпадъците изхвърлени покрай реките, повлечени от пороите и донесени от нивите. Това е смес от треви, отпадъци и пяна. Другата дума от цитираното знамение ахва

означава: черен, тъмен, зелен. В геологията и минералогията с веществото свързано с въглищата, което притежава свойството да гори, се посочва начинът, по който се образуват те.

Елмалълъ Хамди Язър е отделил десет страници, за да разясни тази тема.

Както се посочва и в знамението, с помощта на природните явления, растенията и горите, оставени като изумруди между земните пластовете, са били превърнати в черни каменни въглища, след определен период от време.

“Бойте се от Огъня, горивото на който са хората и камъните.” (2: 24).

Няма съмнение, че арабската дума *велхиджара* (камъни), спомената в знамението, загатва и съдържа научна информация. Тук всъщност с думата камъни се прави алюзия за кумирите и идолите. В знамението се казва, че векуда³, който служи за запалването на огъня на Ада, са хората и идолите, на които се прекланят съдружаващите. Но в същото знамение се съобщава и факта, че съществуват горящи камъни, като дърветата и въглища. Учените казват, че това са каменните въглища.

Препитанието ви е на небето

“На небето има препитание за вас и там е онова, което ви е обещано.” (51: 22).

Топлината, светлината и дъждът, които са нужни за препитанието, идват от небето. Растенията произвеждат азот за нашите храни. Ако тези дейности не се осъществяваха, хората и животните нямаше да имат възможността да живеят. Знаем, че никой растителен продукт не може да расте и узрява без наличието на химичен анализ. Нормалният въздух съдържа 78% азот. Когато светкавицата преминава през атмосферата, се смесват определено количество кислород с азот. Количеството на този комбиниран азот е около 3000 грама за всеки *ейкен* (английска единица за измерване на площ). Това е равно на 300 *ратала* натриев нитрат.

Факт е, че се нуждаем от въздух, вода и храна. Но истинското начало на тази истина се намира в Свещения Коран, който я съобщава много по-рано. Освен това знамението: **“...и Който ви дава препитание от небето и от земята?”** (27: 64), има съществена връзка с този факт.

Всяко нещо е в полза на човека

В двацет и девето знамение на сура ел-Бакара (Кравата) се повелява следното: **“Той е, Който сътвори за вас всичко на земята.”**

Думите *лекум* и *джемиан*, споменати в оригиналния текст на знамението, свидетелстват, че всяко нещо на земята е създадено за човека и в негова полза. Всяко нещо, каквото и да е то, от една страна осигурява полза на хората, а от друга изисква върху него да се размишлява.

Разбра се, че отровите на различните животни са идеални лекарства за хората. При болките на болните от ревматизъм се използва отровата на паяка, при лекуването на епилепсията и парализата при децата - отровата на гърмящата змия, при упорити болки - отровата на кобрата, срещу упоритото кървене - отровата на малката змия *bethrop*, живееща в Бразилия. (От гледна точка на биотехниката има много неща в творенията на Аллах, от които може да се вземат поуки). Производствата в големите фабрики за изкуствена коприна, които използват най-модерните апарати са много слаби в сравнение с коприната, която бубата произвежда. Ако гласът, който издава щурецът е силен в зависимост големината на гласовия апарат, откъдето излиза, стъклата щяха да се счупят, а стените щяха да се срутят.

Директорът на фабрика за батерии е казал следното за електрическите риби, които се изследват в последно време в Америка: “Де да можехме и ние да произвеждаме толкова батерии.” Носовете на част от прилепите имат формата на копито. Те усещат всички вълни като най-съвършения радар.

Облаците, електроенергията и градушката

Първият учен, който е доказал, че облаците притежават атмосферно електричество, е Бенджамин Франклин (1752 г.). Но Коранът е съобщил открито това преди хиляда и четиристотин години. **“Той е, който ви показва мълнията за страх и надежда, и сътворява натежалите облаци.”** (13: 12).

Атмосферното електричество пречи на въздушните мехурчета във водните изпарения да се съединят и образуват едри дъждовни капки. Малките въздушни мехурчета се отблъскват помежду си, когато съдържат еднакъв заряд. Когато два облака, съдържащи противоположни заряди, се съединят със светкавицата, енергията им се нормализира и завалява дъжд. **“И праща Той светкавиците.”** (13: 13). Тогава, когато силният вятър се сблъсква с облаците, водните изпарения изстиват и се образуват капчиците. Вятърът причинява триене, което ги наелектризира.

Земното електричество се следи от облака, който преминава над земята и търси начините да я достигне. Когато е налице необходимият волтаж се получава искра между земното електричество и облака. Гръмотевицата е със сила 200 000 ампера. В края на кораничното знамение се казва: **“Той е силният по мощ.”** (13: 13). Ако приемем, че думите “за да бъде знак за мощта му” посочват гръмотевицата, ще стигнем до извода, че “образуването му е много мощно”.

Освен това, ако се изследва знамението: **“И спуска от планини в небето градушка”**, ще се види, че то съдържа повече от няколко значения. За да се разкрие значението на дадено нещо се използва названието на нещо друго, приличащо на него. Известно е, че в някои райони на Сибир са валили маси от град и сняг във формата на големи топки.

Не е възможно Пророкът Мухаммед, който е живял в горещи райони преди хиляда и четиристотин години, да е знаел всичко това и да е казал нещо, свързано с тази тема. Това обстоятелство доказва, че истините, които е известил той са изцяло божествени откровения.

От къде идва енергията на слънцето?

Слънцето изразходва пет милиона тона енергия за една секунда, но не загубва топлината си. Въпреки, че теориите изясняват това с превръщането на 564 милиона тона кислород в хелий, това не е в състояние да покрие всичко. Защо кислородът се превръща в хелий и как става това?

В един от пророческите хадиси откриваме, че съществува връзка между нашия свят и Ада. Във връзка с летните горещини, Пророкът Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари!) казва следното: “Това е свързано с кипенето на Ада.”. Щом горещината на Земята идва от Слънцето, значи тя - горещината, се излъчва от Ада към Слънцето. В друг хадис се казва: “Адът е под Земята.” Всъщност тук “под” е пропорционално на “върху”.

Може би е казано така поради това, че Ада е долу спрямо Рая. Според това Ада трябва да бъде под орбитата на Земята около Слънцето. Причината поради, която не се вижда и усеща е, че огънят в него е лишен от светлина и е обграден със завеса.

В голямото пространство, в което се движи Земята, съществуват много създания, но те не се виждат, понеже са лишени от светлина. (Червените и ултравиолетовите лъчи не могат да се видят само с просто око). Както Луната започва да не се вижда, когато изчезне светлината ѝ, така и многото сфери, и създания пред очите ни не могат да бъдат видяни от нас. Не е никак трудно за Всевишния да направи Ада котел, с който да възпламенява звездите на небето като електрически лампи и да им дава сила и топлина.

В Свещения Коран се повелява: **“...Мястото им е в Ада. Всякога, щом позагасне, ще им добавяме пламъци.”** (17: 97). Ада, чийто огън се възстановява постоянно, ще дарява винаги с енергия слънцето и другите звезди.

Въздействието на радиацията

Когато ни се разказва за поражението и гибелта, сполетели народа на пророка Лют, ние сякаш наблюдаваме различните въздействия на атомната бомба. В действителност народът му не бил погубен с атомна бомба. Но преобръщането и опустошаването на селището им от Аллах и въздействието на това явление върху очевидците, дават поучителни сведения за знанието и могъществото на Всевишния. Нека обърнем внимание на кораничното знамение: **“[О, Лют] Тръгни със своето семейство в част от нощта и никой от вас да не се обърне, освен жена ти - нея ще я порази, каквото порази и тях.”** (11: 81).

В едно друго знамение същият случай е предаден по следния начин: **“Тръгни със своето семейство в част от нощта и върви зад тях! И никой от вас да не се обърне! И продължете натам, където ви е повелено.”** (15: 65).

“И Викът ги обзе при изгрев слънце. И преобърнахме селището надолу, и изсипахме над тях порой камъни от глина.” (15: 73, 74).

Кое е било това ужасно бедствие, което погубило селището им преди да се изсипят пороите камъни от глина? Докога е продължил ефектът му? Защо бедствието ще поразии и този, който се обърне назад, за да види какво се случва? Всички тези събития са истини, които могат да се обяснят само с днешното знание за атома. Затова в едно знамение на Корана се повелява следното: **“Ще им покажем Нашите знамения по хоризонтите и в тях самите, додето им се изясни, че това е истината. Нима не е достатъчно, че твоят Господар е свидетел на всяко нещо.”** (41: 53) и се посочва, че в бъдеще с развитието на науката и техниката ще бъде възможно истините на Корана да се разберат.

Етерът

Под етер се разбира хипотетична нематериална среда, която изпълва пространството.

Сведенията, свързани със сътворението на вселената и първоначалното ѝ състояние, можем да открием в седмото знамение на сура Худ. В него се повелява: **“Той е, Който сътвори небесата и земята в шест дни, и Неговият Престол бе върху водата.”** В едно тълкувание на Корана, свързано с това знамение се казва: “В това знамение се посочва етерът. Престолът на Всевишния е бил върху етера, който е бил под въздействието на водата. След сътворението му той е станал център на отраженията на първите творения на Всевишния. Той го е поставил в сърцевината на атома”.

В същото тълкувание за етера се казва и следното:

“Невидимият с просто око изящен, обаятелен и покорен етер е само една страница от книгата на делата на Всевишния. Той е средството за предаване на повелите Му, тънка завеса на управлението Му, невидимото мастило на Неговото Писание, най-изящното ценно дело на Всевишния, създадените с майсторство течащи частици, едно поле от частици. Етерът е по-скрит (невидим) от атомите; по-покорна, неодошевена и плътна материя, за разлика от списъка от налудничави идеи, в който са затънали предишните философи. Функцията на тази материя, която безкрайно се разделя и разпада на частици, е да се раздвижва и предава чувствително, това може да са частиците, които в много степени са по-малки от атома”.

“Етерът е най-слабата степен на материята, неговата степен на тънкость притежава свойството да се трансформира от едно състояние в друго, той е разпръснат в пространството на безброй малки частици.”

“Звездите и милионите сфери - хиляда пъти по-големи от земното кълбо, са частично спрени без никакви подпори в етера, по-невидим от въздуха. Те се раздвижват частично, за да изпълняват функцията си”.

“Всевишният е сътворил седемте небеса от етера и ги е пречистил. Той ги е подредил в много точен и учудващ ред. Наредил е в тях звездите, като е увеличил броя им.”

“Небесното пространство е изпълнено с етер.”

“Както плодовете открито доказват наличието на дървото, цветята - на поляната, зюмбюлите - на полето, а рибите - на морето, така и тези звезди ясно показват на разума съществуването на свойственото им поле.”

“Етерът е станал център на невидимите с просто око движения на създадените от него електричество, светлина, топлина и сила на привличане. Той способства за придвижването на движещите се в небето и около Слънцето звезди, както се посочва и в един от пророческите хадиси: “Когато небето се сгъсти и се движи, то има вълнообразна форма.” Съобразно кораничното знамение: **“Не виждат ли неверниците, че небесата и земята бяха съединени, а Ние ги разделихме?”**, етерът е материя, която е проникнала между създанията като течаща вода.” От изречението “Ако Коранът се напише върху атом с атомите на етера...”, разбираме, че етерът е:

- a) полето и основата на атомите и елементите;
- b) микроскопичен. Той е дотолкова малък, че с атомите на етера Коранът може да се напише върху един атом;
- c) невидима с просто око течаща материя, която е проникнала между всичко. Той изпълва дори и пространството между ядрото и електроните на атома, за което се смяташе, че не съдържа нищо;
- d) Млечният път и другите звезди се намират във вътрешността на етера;
- e) има връзка със закона на привличането и отблъскването. Той може да разпространява сили като светлината, топлината и електричеството.

Опитите направени от тези, които не вярват в съществуването на етера стават причина за грешни изводи, поради различия в основната идея. Те предполагат, че етерът е само във външността на атмосферата и правят опитите си съобразно това схващане. Но етерът присъства и на земята, и във вътрешността на атома. В следствие на тази хипотеза резултатите от опитите довеждат до грешни възгледи. Опитите направени въз основа на многото неизяснени въпроси, избягвани до 1931 година, подсилват възгледите за липсата на етера. Но през 1914 г. започват тълкуванията, придържащи се към указанията в кораничното знамение.

Сега виждаме, че тази тема отново е актуална. Професорът по физика Пол Дирак дава положителен отговор на въпроса, който задава в статията си “Съществува ли етерът?”. В нея той посочва и наличието на море от електрони, които се движат и покриват всяко място.

През 1959 година френският физик Виктор дьо Бобли твърди, че етерът се образува от лептоните (частици по-малки от атома и с много малка маса) и може би от неутроните. Той разширил изследванията си в областта на астрофизиката, които през последните 30 години обхващат звездите и космоса между планетите. В следствие ученият открил праховите

облаци, радиоизлъчването, рентгеновите лъчи, геомагнитните и електрическите пространства в космоса, за който се е смятало, че е празен.

След тези проучвания се появява възгледът, че между звездите има маса, поне колкото масата, покриваща звездите и планетите. Казано накратко: празният космос всъщност е пълен с геомагнитни и електрически пространства, свързани помежду си. В продължението на статията се съобщава, че се приема съществуването на етера, новите промени в научните възгледи и ползите в производството на евтина енергия.

Разпознаването на престъпниците

“Престъпниците ще бъдат разпознати по техния белег. И ще бъдат хванати за перчема и краката.” (55: 41).

В това коранично знамение се описва как съгрешилите ще бъдат хванати и наказани с Адския огън. Оттук се разбира, че думите, описващи хвърлянето на злосторниците в Ада, описват и състоянието им в земния разпит. В знамението се посочва, че те ще бъдат разпознати по аномалните състояния на лицата и краката им, поради повишаването на кръвното им налягане в мозъка, внезапните промени в рефлексите и нервната им система. За разпознаването и за разкриването на лъжите им ще се използват различни помощни средства.

Отпечатъците на пръстите, дланите и краката са най-достоверните доказателства за полицаите. Не целият отпечатък от пръста, дори и малка част от него няма свое подобие. Това е благодат, която спомага за откриването на истинските виновници, по този начин се предотвратява опасността невинни хора да бъдат лишени от свобода, както е било в миналите епохи. В продължението на кораничното знамение се посочват различните блага, свързани с това положение, които ще бъдат предоставени на хората с напредването на науката и техниката. **“Та кои блага на вашия Създател взимате за лъжа?” (55: 42).**

В Корана има и още едно знамение, в което се описва чудо. Разказва се за виновници, извършили тайно престъпление, които впоследствие били разкрити. Но засега не можем да кажем окончателно, какъв урок ще си вземе от това коранично знамение съдебната медицина.

“И когато Муса рече на своя народ: “Аллах ви повелява да заколите крава.”, рекоха: “На присмех ли ни взимаш?” Рече: “Опазил ме Аллах да съм от невежите!”

Рекоха: “Позови ни твоя Господар, да ни разкрие каква да бъде тя!”

Рече: “Казва, да е крава нито стара, нито юница, а по средата на това. И направете, каквото ви се повелява!”

Рекоха: “Позови ни твоя Господар, да ни разкрие какъв да бъде цветът ѝ! Рече: “Казва, да е крава съвсем жълта на цвят, за радост на очите.”

Рече: “Казва, да не бъде впрягана крава, нито да обръща земята, нито да напоява посева, здрава, без петна по нея.” Рекоха: “Сега ти посочи истината.” И я заклаха, но без малко да не го направят.” (2: 67, 69, 71).

Причината кравата да бъде заколена се посочва в следващите знамения:

“И когато убихте един човек, спорехте за това. Но Аллах разкрива, каквото спотайвате.”

“И рекохме: “Ударете го с част от нея [и той ще се съживи]!” (Те го удариха. Мъртвият се съживил, казал кои са убийците и скритото убийство било разкрито). Така Аллах съживява мъртъвците и ви показва Своите знамения, за да проумеете!” (2: 72, 73).

Дори след като душата на човека го напусне, след като смъртта го сполети, някои части на организма му не загубват веднага биологичните си функции. Например, може да се види, че брадата на човек, умрял след като се е бръснал наскоро, пак расте. Рефлексите на жабата продължават да действат известно време, дори и след като главата ѝ се отреже. В това отношение ние се намираме пред една много важна истина, която трябва да бъде обмислена. Нека специалистите да изследват тези неща.

Аллах е този, който кара всяко нещо да проговори и засвидетелства

“Когато стигнат там [Огъня], и слухът, и зрението, и кожата им ще свидетелстват против тях за онова, което са вършили. И ще кажат на кожата си: “Защо засвидетелства против нас?”. Ще каже: “Накара ме да говоря Аллах, Който кара всяко нещо да проговори.” (41: 20, 21).

“Днес ще запечатаме устата им и ще Ни говорят ръцете им, и ще свидетелстват краката им какво са придобили.” (36: 65).

“При Нас има Книга, която казва истината и те не ще бъдат онеправдани.” (23: 62).

“Ние съживяваме мъртвите. И записваме какво са направили отнапред, и следите им подир тях, и отбелязваме всичко в ясна книга.” (36: 12). Делата се записват в книга, наречена ел-лев ел-махфуз⁴ (книгата, в която са записани съдбата и делата на всяко творение). В нея са записани и последиците, и следите от делата на хората. Така те стават отговорни за тях.

“И няма нищо нито на небето, нито на земята, без да е в ясна книга.” (27: 75).

Примерите в страниците на ел-лев ел-махфуз и божественото знание на Аллах, Който кара всяко нещо да проговори и засвидетелства, са книгите на двата свята - видимия свят и света на изображенията. Когато поиска, ясната книга разкрива всяко нещо, с образи и говори. С напредването на техниката се появиха касетофоните и телевизорите. Касетофоните са като книги, записващи гласовете, а телевизорите са като книги, запамятаващи случилите се събития.

Те са част от доказателствата за наличието на ялната Книга (ел-лев ел-махфуз). Това наподобява на безкрайното запазване и съхраняване на паметта в човешкото подсъзнание, а не забравящите се спомени в съзнанието. Химичните спектри, светлинните и топлинните явления във вселената се записват в нея със своите вибрации без да се смесват, поради разликата в дължината на вълните им.

Научните открития доказват, че всяко нещо, което се образува на тъмно или на светло винаги и във всяко състояние, независимо дали се движи или не, излъчва навсякъде "топлина". Тази топлина отразява всички измерения на действията, които се извършват, както отразява (разнася) и гласовете, които са съвършените отражения на вълните, задействани от езика.

Днес вече е изобретен апарат, който открива топлинните вълни, излъчвани от телата. Но в същото време този апарат, който може да разпространява топлинни вълни и да показва съвършени снимки на телата, може да показва само кратка част от случило се събитие. Той не може да ги преобразува, защото са слаби старите вълни. Една вечер над Ню Йорк бил забелязан неидентифициран самолет. С помощта на този уред учените открили топлинните вълни в небето над града. Така разбрали, какъв е видът и формата на самолета. Апаратът бил наречен *евапораграф* (evaporagraph).

Асхаб-и ухдуд (хората, изкопали ямата)

"Проклети да бъдат хората, изкопали ямата за огъня, пълен с гориво! Когато седяха около нея и на [всичко] онова, което вършеха с вярващите, бяха свидетели. И ги възненавидиха само защото вярваха в Аллах, Всемогъщия, Всеславния." (85: 4, 8).

В това коранично знамение се разказва за онези, които изкопавали ями и палели в тях огън, за да подложат на мъчение вярващите. Това се е случило преди Епохата на щастието. Тук се посочва също, че и в бъдеще ще има хора, които ще вършат същите деяния, възползвайки се от условията, които ще им предоставят техниката и огнестрелните оръжия, които ще произвеждат. С думите *ухдуд* и *хадд* се означават дългите ями изкопани в земята и следите оставени от ударите на бича по телата на измъчваните.

В знамението се загатва и за релсите, по които ще се движат влаковете. С думите: **"...огъня, пълен с гориво!"**, се имат предвид превозните средства, задвижвани с пара. Но най-вече с тях се означава влака. Знамението продължава с думите: **"Когато седяха върху него"**, което може да се тълкува като "седяха върху превозното средство, задвижвано с пара". Думите: "Когато седяха около нея", посочват хората, които в миналото са вършели подобни деяния. Цифровата стойност (*джифр*) на буквите в това знамение загатват за времето, когато на власт са били османските султани Абдулазиз и Абдулхамид.

Друго, за което се загатва в знамението е използването на точно тези имена на Аллах. На първо място се споменава името Всемогъщия (Азиз), а на второ Всеславния (Хамид). Това също е знак. Численото значение според изчислението "Ебджед" на четвъртото знамение в тази сурата посочва годината 1277 по хиджра. Тя съответства на годината, в която Абдулазиз се възкачва на трона -1861 г. Численото значение на седмото и осмото знамение на сурата

посочват годината 1881, което съвпада с нахлуването на Франция, Англия и Гърция в териториите на Османската държава.

Чудесата на пророците, споменати в Свещения Коран

За Пророка Мухаммед (Аллах да го благослови и с мир да го дари!) и другите пророци, Коранът е повелил следното: **“Пратеника на Аллах е прекрасен образец за вас.”** (33: 21).

“Хубав пример за вас са Ибрахим и онези, които бяха заедно с него.” (60: 4).

Думата усве, спомената в оригиналния текст на кораничното знамение, означава: този, който трябва да бъде следван, човек, който е еталон за подражание. Елмалълъ Хамди Язър тълкува първото знамение по следния начин: “Пратеникът на Аллах е най-добрият пример както с думите си, така и с делата си. Той не само е оповестявал религията на теория, но е прилагал на практика всичко онова, което е възвестявал - било в мирно или във военно време и по този начин е давал личен пример как трябва да се постъпва.”

Аллах е изпратил пророците, за да бъдат пример на хората по отношение на религията и морала. Освен това Той ги е дарил с чудеса, за да показват на хората пътя към материалното издигане и техническия напредък. В Корана се повелява, че те са прекрасен образец за хората (усве-и хасене) и ние непременно трябва да им подражаваме, и винаги да следваме примера им.

В това отношение, описвайки духовното превъзходство на пророците, Всевишният иска от нас да ги следваме и да вземем пример от тях. От друга страна, разказвайки за чудесата им, Той ни насърчава да бъдем изобретателни и чрез възможностите на техниката да създадем онова, което пророците са сътворили чрез чудото. Може да се каже, че Всевишният Аллах е дарил хората, както с духовно съвършенство, така и с материално съвършенство и с чудотворната ръка.

Например, корабът, построен от пророк Нух (Ной), мир нему; часовникът, изобретен от пророк Юсуф (Йосиф), мир нему, са чудеса, дадени най-напред на хората чрез ръката - чудо. По този начин се загатва, че повечето хора на изкуството избират за учители в своята област някой от пророците: корабостроителите - пророк Нух, мир нему, часовникарите - пророк Юсуф, мир нему, шивачите - пророк Идрис, мир нему.

Изследователите на Корана и специалистите по реторика стигат до извода, че знаменията на Свещения Коран дават многобройни напътствия и насочват към правия път. Следователно, свещените знамения в чудното слово на Корана, в които се разказва за чудесата на пророците, не са само легенди от миналото, в тях се съдържат и редица напътствия.

Например, в кораничното знамение **“И [дадохме] на Сюлейман вятъра... Утринният му ход бе колкото месец.”** (34: 12), се посочва, че пътят за хората е отворен, за да могат да пътуват и по въздуха. В такъв случай, щом като въздушният път за хората е открит, те трябва да търсят

начин да се придвижват по него. С това знамение Всевишният сякаш казва: “О, хора, възкачих на небето един от рабите Си [пророк Сюлейман], понеже се отрече от страстите си. Ако и вие се избавите от ленивостта на душата си и изучите положените от Мен закони в природата, също може да се изкачите на небето.”

В друго знамение се разказва за чудото на пророк Муса (Мойсей), мир нему: **“И когато Муса помоли за вода за своя народ, рекохме: “Удари с тоягата си камъка!” И дванадесет извора избликнаха от него...”** (2: 60).

Тук се посочва, че е възможно възползването от подземните богатства с помощта на елементарни уреди.

Научно е доказано, че всъщност планините са скални маси, изградени от втвърдени минерали, които в началото са били течни. Това става ясно и от следния хадис на нашия Пророк: “Аллах, който е постлал почвата върху замръзналата вода, е пречист и няма Той недостатъци.”. Сътворението на земята се описва по следния начин: течното вещество замръзва и се превръща в камък с повелята на Аллах, а камъкът се превръща в земя, пак с позволенията на Аллах.

В знамението, свързано с чудото на пророк Иса (Иисус), мир нему, се казва: **“И ще изцеревам слепи и прокажени, и ще съживявам мъртви с позволенията на Аллах.”** (3: 49). Тук се загатва, че може да бъде открит лек дори и за най-продължителните хронични заболявания. Всяка болест, каквато и да е тя, е лечима. Търсете и открийте лечебни средства. Възможно е дори временно смъртта да бъде забавена. Знамението описва пределите, до които медицината може да достигне, напредвайки още повече, то загатва за това и насърчава към развитие.

Знамението, свързано с чудото на пророка Ибрахим (Авраам), мир нему, загатва за три неща. В него се казва: **“Рекохме Ние: О, огън, бъди студен и безопасен за Ибрахим!”** (21: 69).

Огънят, както и другите елементи в природата, не съществува напразно и от самосебе си. Той изпълнява функцията, възложена му от Всевишния. Именно затова огънят не е изгорил пророка Ибрахим. Защото му било заповядано да бъде студен и безопасен.

Огънят има една степен, която изгаря със студенината си. Или въздейства като изгарянето. С думата селямен, Всевишният повелява на студенината: “И ти, като горещината, не го изгаряй със студенината си”. Това показва, че огънят в тази степен въздейства като горене със своята студенина. Тоест запазва свойството си. Във физиката е известно, че когато огънят се превърне в бял пламък, не излъчва топлина. И понеже привлича топлината около него, той превръща течните вещества като водата в твърди, и в известен смисъл ги изгаря със студенината си. Затова мразът е един вид огън, който изгаря със студенината си. В такъв случай мразът, също ще бъде в Ада, съдържащ всички степени и видове на огъня. Мразът е споменат и в тринайсетото знамение на сура “Човекът”. При $-79\text{ }^{\circ}\text{C}$ въглеродният диоксид също притежава изгарящо свойство.

Това знамение повелява: “О, народе на Ибрахим, бъдете като него. Тогава вашите дрехи ще се превърнат в броня, която ще ви предпази от най-големия ви враг - огъня, в този и в отвъдния свят. Облечете душата си с вярата, за да бъде тя броня, която ще ви предпази от

огъня на Ада. В земята има някои елементи, които Всевишният е скрил и подготвил за вас. Те ще ви предпазят от вредата на огъня. Потърсете ги, извадете ги и се защитете чрез тях.”.

Едно от най-големите открития на хората е намирането на амианта (вид бял азбест), който е огнеустойчив и изработването на огнеустойчиви облекла.

Въпрос: Защо Коранът не е отделил повече внимание на научните проблеми, а само е загатнал за тях? Не е ли било възможно да ги изложи открито и ясно?

Отговор: Коранът не е низпослан като научна книга. По различни поводи в Свещения Коран се споменават някои научни теми. Преди всичко, Коранът се е спрял на равновесието и хармонията във вселената, за да подчертае, че порядъкът в нея се поддържа от Аллах, което от своя страна доказва, че Сетният ден ще настъпи, когато правдата ще възтържествува. Следователно в него се набляга на целта на сътворението и чудесата, свързани с тайните закони.

Ако чудесата на Корана бяха оповестени открито, хората живели в предишните епохи, когато науката и техниката все още не са били достатъчно развити, намаше да проумеят много от истините му. Можело е дори да ги отрекат. По тази причина истинският повод за низпославането му е щяло да остане на заден план. Освен това не е справедливо, хората от предните векове, да бъдат лишени от него за сметка на хората, които са дошли след тях, когато вече науката и техниката е напреднала.

Загатването за някои научни факти в Корана доказва безспорно, че Аллах е притежателят на безкрайното знание. Споменавайки за напредъка на науката и техниката в бъдеще, Коранът доказва на своите последователи, че тези знамения са пратени от Аллах. Следователно мюсюлманите са убедени, че решението на обществените проблеми в бъдеще се съдържа в науката на Всезнаещия. Чрез вярата си, уповаващите се на Корана, разбират по-добре проблемите и намират решението им.

Благодарение на истините в Корана разбираме, че всичко написано в него се потвърждава от разума и науката, че той не противоречи на научно-техническия напредък, насърчава мюсюлманите да използват и изучават съвременните открития, защото материалните възможности са им необходими при проповядването на религията и развитието на Исляма.

Може би поради това знаменията, в които са споменати научните теми в Корана са малко. Неговото основно предназначение е да представя:

- a) величието на Аллах, свършените Му качества с красотата и изяществото на творенията Му;
- b) задълженията, които хората трябва да изпълняват като раби на Аллах.

В такъв случай, колко стойностни могат да бъдат самолетите, изработени от хората, в сравнение с движещите се планети и звезди, създадени от Аллах - Господаря на световите? Ако осмислим това от гледна точка на изящните изкуства ще видим, че изкуството, с което е създадено тялото на една муха, е по-изящно от всички творби, които са дело на хората.

Ако погледнем на чудесата, създадени от цивилизациите от гледна точка на богослужението, пред нас ще се изправи образ на човек, попаднал в плен на земните желания, които карат да се забрави задгробния живот. Ала богослужението се изразява в следното: земята е гостоприемница, в която човек престоява кратко време. Той трябва да се държи като гост. През краткия си земен живот човек трябва да се подготвя за отвъдния свят. От тази гледна точка чудесата на цивилизацията получават съвсем малък дял от практикуването на богослуженията, свързани с идеята за задгробния живот. В Корана се съдържат основни положения, които биха послужили като вдъхновение за изобретателите и откривателите, работещи за благо на човечеството, с цел да се насърчават изследванията им. Това от своя страна също е богослужение.

Въпрос: От това пояснение разбираме, че в Корана заедно с другите факти е посочено и чудото на цивилизацията, тоест напредъкът на техниката. Човек е дарен с всичко онова, което е необходимо както за благоденствието му на земята, така и за щастието му в отвъдния свят. Но защо Коранът не споменава открито за това? Не може ли всичко да се каже открито и ясно, та дори и неверниците да признаят истинността му и сърцата ни да бъдат спокойни?

Отговор: Религията е изпитание. Повелите на Аллах са изпитания за нас. Както металите се слагат в огъня, за да се различат диамантите от въглищата, златото от пръстта, така и Аллах подлага на изпитание своите раби и ги насърчава към съвършенството. Чрез тях се разкрива истинската същност на човека, добрият се отделя от злия, изпъкват низките страсти и се усъвършенства високата нравственост.

Коранът е низпослан, за да помогне на човека да достигне съвършенство в този свят на изпитанието, където хората са подложени на проверка. Затова Коранът не разкрива, а само загатва за неизвестните истини, свързани с бъдещето, които ще бъдат видяни от хората, и отваря врата към тях, за да може разумът да ги открие и докаже.

Изпитанието няма да има никакъв смисъл, ако тези истини се заявят открито. Не е възможно да се отдели този, който е учил и този, който не е, ако по време на изпита се кажат открито отговорите на предварително зададените въпроси. Ако Коранът беше разкрил открито истините си, всички щяха да повярват в Аллах. Това е сякаш със звездите на небесния свод да се изпише *Ля иляхе илляллах* (Няма друг бог освен Аллах). Така всеки ще потвърди съществуването на Аллах. При това положение изпитанието би загубило смисъла си. Чистата и ценната като скъпоценен бисер душа и почернялата като въглена душа щяха да имат еднаква стойност. Ебу Джехил и Ебу Бекир щяха да бъдат на едно и също равнище. Така щеше да изчезне тайнственият смисъл на изпитанието на този свят.

Науката и техниката в знаменията на Корана

Неоспоримите факти, свързани със сътворението на вселената, етапите, през които е преминала и състоянията ѝ, открити едва след научни изследвания, могат да бъдат намерени изцяло в Свещения Коран.

Всички положения в Корана се основават на разума и науката. Днес вече е ясно, че Коранът напълно съответства на научните истини и разкрива научните факти. Сега ще се спрем на някои знамения, свързани с науката и техниката.

Сътворяването на вселената

“Той е, Който сътвори небесата и земята в шест дни, и Неговият Престол бе върху водата.” (11: 7).

“После се насочи към [сътворяването на] небето, а то бе дим.” (41: 11).

“Не виждат ли неверниците, че небесата и земята бяха съединени, а Ние ги разделихме.” (21: 30).

Тези знамения посочват течните и газообразни състояния на Вселената, разделянето на небето и земята, които преди са били съединени, създаването на галактиките, Млечния път и Слънчевата система в определен ред. Коранът използва думите вода и дим вместо течност и газ. Това е по-подходящо, защото той е изпратен за всички хора в различните векове.

Вселената е кръгла

“О, множество от джинове и хора, ако можете да проникнете зад пределите на небесата и на земята, проникнете!” (55: 33).

Думата актар, спомената в знамението е формата за множествено число на думата кутур, която означава диаметър. Диаметърът пък, се намира в кръглите тела, като кълбото, глобуса и сферата. Изхождайки от това разбираме, че Вселената и земята са кръгли.

Според Айнщайн всяко нещо във Вселената е кръгло, подобно на нея. Роденият през 1165 г. Мухйиддин ибн Араби пише следното в книгата си Футухат: “Аллах е съвършеният. Показал е своето превъзходство във Вселената; създал е съвършено всички небеса. Най-съвършената форма на земята е кръглата. Затова Той е създал вселената с кръгла форма. Земята също е кръгла и се върти около своята ос. Вследствие на това въртене се редуват денят и нощта.”

Небесата са сгънати

“Земята - цялата - ще бъде в Неговата Длан в Деня на възкресението, а небесата ще са сгънати в Десницата Му.” (39: 67).

Обърнете внимание на вида на мъглявините и галактиките. Кръглите им извити положения, навитите им форми и движенията на системите във формата на спирала потвърждават казаното в това знамение.

Изстиването на луната

“И сторихме нощта и деня две знамения. И изтриваме знака на нощта [Луната], и сторваме осветяващ знака на деня [Слънцето]...” (17: 12).

“Вие ли сте по-трудни за сътворяване или небето? Той го съгради. Въздигна неговия свод и го изравни, и потъмни нощта му, и изведе утрото му.” (79: 27, 29).

В тези две знамения открито се споменава изстиването на Луната.

Вселената се разширява

“И небето изградихме с [Нашата] сила. Ние даваме простор.” (51: 47).

Астрономията твърди, че Вселената се разширява постоянно. Тя потвърждава, че звездите, планетите и небесните тела се отдалечават помежду си с голяма скорост. Вселената се разширява от всяка гледна точка. Това нейно разширяване прилича на балончето, което детето надува. Кораничното знамение: **“Не виждат ли неверниците, че небесата и земята бяха съединени, а Ние ги разделихме.” (21: 30)**, разкрива това твърдение.

Така космосът, според Корана, е едно безкрайно творение, което се допълва и разширява все повече и повече. След научното откритие на изтъкнатия астроном Едвин Хабъл, че **“газово-праховите облаци се отдалечават от нашата галактика”** и **“тезата за разширяването на Вселената”** на белгийския математик Абб Леметр, която е извлечена от това откритие, се утвърждава научното твърдение за разширяването на Вселената, което силно впечатлява Айнщайн.

Привличане. Отблъскване. Закони за равновесието

“И Той държи небето да не падне върху земята, освен с Неговото позволение.” (22: 65).

“Сътвори Той небесата без видима опора.” (31: 10).

“И въздигна Той небето, и положи везните.” (55: 7).

Първото знамение разкрива, че небето е наклонено, така че е възможно да падне върху земята. С което се загатва за привличането.

Във второто знамение се посочва, че небесата са издигнати на високо без никаква опора. Това може да се тълкува единствено като сила на отблъскването. Думите “и положи везните” в третото знамение включват в смисъла си всички закони за поддържането на равновесието, които съществуват във Вселената.

Орбитите

“Той е, Който сътвори нощта и деня, и слънцето, и луната. Всички по орбита плават.” (21: 33).

“Всички [небесните тела] по своя орбита плават.” (36: 40).

Наистина, в днешната наука изучаваща явленията, свързани с движението на небесните тела се знае, че всяко небесно тяло има своя орбита. Това е истина, която се знае почти от всички.

Отговор на едно възражение

С твърденето, че прочутите философи от Античността са знаели някои положения така добре, че не може да им се възрази, и че съвременната наука приема вярността им, може да се възрази на гениалността на онова, което ни поднася съвременната наука.

Философите в Античността са разсъждавали над явленията от философска гледна точка, без да се придържат към научните изводи. Когато се възразява почти се забравя да се споменат големите грешки, с които са изпълнени другите страни на заключенията, до които са стигали гениалните мислители. Например, привържениците на Питагор приемат, че Слънцето стои неподвижно в космоса. Смятат, че то е център на Вселената и мислят, че небесният порядък е устроен само в неговата окръжност.

Това показва, че често може да бъдат срещнати както верни, така и погрешни схващания за Вселената, дори и при най прочутите философи на Античността. Впечатляващите страни на теориите им не бива да ни кара да забравяме грешките, които се крият в тях. Да вземем, например, природните науки. Нищо, което е казано в Корана във връзка с модерното познание, не противоречи на откритията на съвременната наука. Ето, това е най- важната особеност, която отделя Корана от другите книги.

Разликата между слънцето и луната

В Свещения Коран се споменават отделните качества на Слънцето и Луната. Той е загатнал последните научни открития още преди хиляда и четиристотин години.

“Той е, Който стори слънцето блясък и луната - сияние.” (10: 5). Блясъкът се свързва както с горещината, така и с огъня. Но думата нур (сияние) е противоположното значение на думата “тъмнина”. Тя е отделена от думата “блясък” и означава “сияние”.

“И стори Той там от луната сияние, и стори от слънцето светилник.” (71: 16).

“И сторихме [слънцето] горящ светилник.” (78: 13).

Когато слънцето се описва с думата светилник се разкрива и неговата същност. Думата вехадж в знамението е производна, образувана от думата вехедж, с която се означава яркото блестене на възпламенения огън. Тя означава много блестящ, горящ светилник.

Слънцето

В трисет и осмо знамение на сура Йа Син се посочва, че Слънцето се придвижва към мястото, което е отредено за него.

“И слънцето е устремено към своето местопребиваване.”

Наистина, Слънчевата система напредва към определена точка, която се намира в съзвездието Херкулес, близо до звездата Вега, чиито координати в космоса са открити напълно. Силата на това движение е деветнайсет километра в секунда.

Планетите са дванайсет

В Корана се дава следният пример, свързан със Слънцето, Луната и единайсетте звезди: **“Юсуф рече на баща си: “О, татко мой, видях единадесет небесни светила и слънцето, и луната, видях ги да ми се покланят.”** (12: 4).

След дълги премеждия пророк Юсуф, мир нему, вижда как сънят му се сбъдва.

“И когато влязоха при Юсуф, той настани своите родители при себе си и рече: “Влезте в Египет, по волята на Аллах, в безопасност!”

“И възкачи родителите си на трона, и [всички] паднаха пред него ничком. И рече: “О, татко мой, това е тълкуването на видението ми от по-рано.” (12: 99, 100).

Разбираме, че Луната и Слънцето в съня на пророка Юсуф, мир нему, са неговите родители. Те представят една система, общността произлизаща от един и същ род. Дванайсетте братя, включително и Юсуф, означават дванайсетте звезди. Това е един

достоверен знак, за съществуването на дванайсет планети в Слънчевата система, посочен в тези знамения.

Земята е кръгла

Както беше споменато трийсет и третото знамение на сура ер-Рахман (Всемилоствивия) посочва пределите на небесата и земята, и факта, че те са създадени кръгли: “О, множество от джинове и хора, ако можете да проникнете зад пределите на небесата и земята, проникнете!”

“Той заставя нощта да следва деня и заставя деня да следва нощта.” (39: 5).

Изразът теквир в това знамение означава навиване, подобно на навиването на нещо около кръгъл предмет. Така се посочва, че земята е кръгла. В свой хадис Пратеникът на Аллах казва: “Чалмите са короните на ангелите. За всяко тяхно навиване има благодеяние.” Думата кевр, спомената в хадиса, означава навиване, увиване и се съотнася с нещо кръгло.

“И земята след това разпротря.” (79: 30). Всички думи, образувани от корена на глагола деха, употребен в това знамение, имат едно значение - кръгла форма. Ухдийе-и удхуве се наричат пясъчните местности, където снасят щраусите. Дахв означава хвърляне на кръгъл камък и орех.

Земята се върти

“И ще видиш планините - мислиш ги за неподвижни, а те отминават, както облаците отминават.” (27: 88). От това знамение разбираме, че Земята прилича на облак, висящ във въздуха и се намира в движение. Тук е посочено само движението на планините. Не се усеща движението на нещо, когато то е много голямо и кръгло, и се движи около своята ос. То може да се усети само когато издатините върху него променят местата си.

Знаменията: **“Нито слънцето може да достигне луната, нито нощта да изпревари деня. Всички (небесни тела) по своя орбита плават.”** (36: 40) и **“Той е, Който сътвори нощта и деня, слънцето, и луната. Всички по орбита плават.”** (21: 33) включват в смисъла си и Земята.

“Той е, Който подчини за вас земята, затова ходете из нейните краища и яжте от Неговото препитание!” (67: 15). Описана в този вид, Земята е представена като безопасно превозно средство. Посочва се, че движението му не може да се усети, че то е непоклатимо и се движи бързо. Действията ни върху него в това положение приличат на движенията ни в плаващия кораб.

“Покрива Той с нощта деня, който я следва безспир.” (7: 54). След завръщането си от космоса, Юрий Гагарин казва, че е видял как светлината и тъмнината се следват със страхотна сила и безспирно над Земята.

Земята е сплесната на полюсите

“Нима не виждат, че Ние стесняваме земята по нейните краища.” (21: 44; 13: 41).

Имайки предвид казаното в знамението “стесняваме земята по нейните краища” и твърдението на геолозите, че Земята е малко сплесната на полюсите, може да се открие, че формата на Земята е елипсовидна. Телата, които се въртят около оста си придобиват такава форма с течение на времето.

Атмосферното налягане

“И когато Аллах поиска да напъти, разтваря Той гърдите му за Исляма, а когато поиска да остави в заблуда, прави гърдите му тесни, свити, сякаш се издига към небето.” (6: 125).

От това знамение разбираме, че гърдите на този, който се изкачва към небето и на високо се свиват. Еванджелиста Торичели разкрива тази истина с цифри едва през 1643 година във Флоренция, доказвайки наличието на атмосферното налягане. С издигането на високо кислородът намалява, вследствие на това се затруднява дишането, което довежда до задушаване. Поради намаляване на атмосферното налягане, кръвното налягане затруднява сърцето и вените, което също може да доведе до смърт.

Атмосферният слой

“И сторихме небето пазен свод.” (21: 32).

Това знамение има много значения. В него основно се посочва наличието на атмосферния слой, който ни защитава от вредните слънчеви лъчи и ни пази от опасността на метеорите.

Препитанието в дълбините на земята

“Той е, Който сътвори за вас всичко на земята.” (2: 29).

В знамението се казва “всичко на земята”, за да се подсказва, че всичко в нея е създадено за нас. От една страна знамението посочва, че петролът, минералите, рудите и елементите във вътрешността ѝ са създадени за нас, а от друга страна ни подсказва, че в нея

има и също храни, и други елементи, които все още не са известни, но в бъдеще ще бъдат открити. С тяхното откриване хората изпаднали в бедност ще се избавят от недоимък.

В свой хадис нашият Пророк повелява: “Търсете своята прехрана в дълбините на земята.”.

Оплождащите ветрове

“И изпращаме ветровете - оплождащи.” (15: 22).

Доскоро не се знаеше за оплождането на растенията от страна на ветровете. Това стана ясно, след като се разбра истината, посочена в третото знамение на сура ер-Ра’д (Гърмът): **“И от всички плодове стори там по два вида”**, или след откриването факта, че всички растения и цветя са по два вида (мъжки и женски), и се размножават чрез оплождане.

От четирийсет и третото знамение на сура ен-Нур (Светлината), в което се повелява: “Не виждаш ли, че Аллах подкарва облаците, после ги съединява, после ги сторва на купчини, и виждаш как дъждът излиза от тях. И спуска от планини в земята градушка”, разбираме, че наелектризирането (с изречението “после ги съединява”, се посочва наелектризирането образувано след съединяването на дъждовните облаци, след слизането на положителните йони на земята и издигането на отрицателните йони от земната повърхност) на облаците се осъществява с помощта на ветровете.

Енергия на движението

“Той е Онзи, Който праща ветровете като благовестие пред Своята милост. Когато понесат тежък облак, Ние го насочваме към мъртва земя и изливаме там водата, и изваждаме с нея всякакви плодове.” (7: 57).

Как тежките облаци могат да стоят над въздуха, който е по-лек от тях?

Преди се твърдеше следното: “Облаците са образувани от малки водни частици. Те приличат на сапунените мехурчета, изпълнени с въздух. Облаците могат да останат над въздуха, защото въздухът във вътрешността им е по-топъл и по-лек от въздуха извън тях.”

След като се появиха условия за изследване се разбра, че тези водни частици не са празни, а пълни. После се прие истината посочена в знамението на Корана. Вятърът, въртящ въздушните мелници и разпръскващ пясъчинките, е този, който задържа и придвижва облаците във въздуха.

Едно съпоставяне

В статия, публикувана в 45-ти брой на [турското] сп. “Наука и техника” през януари 1977 г. със заглавие “Краят на Слънцето”, се казва следното: “Несъмнено ядреното равновесие ще се промени след известно време. Слънчевото ядро ще започне да използва хелия, топлината ще нарасне, планетите Меркурий и Венера ще се стопят и ще изтекат, океаните ще закипят и ще се изпарят. Тогава скалите ще се стопят и ще изчезнат.

В бъдеще всички тези неща ще се случат. В рамките на няколко часа Слънцето ще се умали, колкото днешния обем на Земята. Когато бъде използван и последния хелий, Слънцето ще се превърне в остатък от изгорял въглен. Този край не ще може да се промени по никакъв начин, дори и с най-напредналата наука.”

Сега нека да проследим последователно знаменията в Корана, свързани с тази тема.

Краят на слънцето

“Когато слънцето бъде обвито [в мрак].” (81: 1).

Теквир означава: събиране, навиване, обвиване, угасване. От тази гледна точка знаменията има следното значение: “Когато слънцето бъде обвито [в мрак] или когато бъде угасено.”

Моретата ще горят

“И когато моретата закипят.” (81: 6).

Дали е било възможно хората да твърдят, че с настъпването на края на света моретата ще се възпламенят и ще горят в пламъци, както се съобщава в кораничното знамение, низпослано преди хиляда и четиристотин години? Но днес вече знаем, че водата се състои от кислород и водород, които имат свойство на горене.

Небето ще стане червено като разтопено масло

“И когато небето се разцепи, и стане червено като разтопено масло...” (55: 37).

“В този Ден небето ще е като разтопена мед и планините ще са като вълна.” (70: 8, 9).

“Изчакай Деня, в който небето ще донесе явен дим! Той ще обгърне хората. Това е болезнено мъчение.” (44: 10, 11).

Планините ще се стопят

“Денят, в който хората ще бъдат като пръснати пеперуди. И планините ще бъдат като разпокъсана вълна ...” (101: 4, 5).

“В Деня, в който ще се разтресат земята и планините, и ще станат планините купища от пясък!” (73: 14).

“И планините ще бъдат раздвижени, и ще станат на мираж.” (78: 20).

По-малко от атома

“С каквото и да се заемеш, и да четеш за него от Корана, и каквато и работа да вършите, над вас Ние сме свидетели, още щом навлезете в него. И нищо не убягва от твоя Господар, дори и с тежест на прашинка, както на земята, така и на небето, нито по-малко от това, нито по-голямо, без да е в ясна книга.” (10: 61).

От думите “с тежест на прашинка” и “по-малко от това” разбираме, че съществуват:

- a) тежестта на атома;
- b) частици, по-малки дори и от атома.

Всичко е създадено по двойки

“Пречист е Онзи, Който сътвори по двойки всичко от онова, което земята ражда, и от тях самите, и от онова, което не знаете!” (36: 36).

“И от всяко нещо сътворихме двойки, за да се поучите.” (51: 49).

“И от всички плодове сторихме там по два вида.” (13: 3).

Фактът, че растенията се делят на мъжки и женски е известен от скоро. Векове след низпославането на Корана започна да се говори за положителност и отрицателност при атомите и електричеството. Атомното ядро е носител на положителен заряд, а електронът на отрицателен. По-интересното е, че дори и в атомното ядро има двойки, защото се състои от протони и неутрони.

Човекът е от пръст

“И от Неговите знамения е; че ви сътвори от пръст.” (30: 20).

Науката е доказала, че тялото на човека се състои основно от въглерод, кислород, водород, фосфор, сяра, азот, калций, магнезий, мед, йод, флор, кобалт, цинк, силиций и алуминий. Всички тези елементи се намират в почвата. Знамения 49, 50, 51 в сура ел-Исра (Нощното пътешествие) осветляват много добре тази тема.

“И Казват: “Нима след като станем кости и пръст, нима наистина ще бъдем възкресени в ново творение?”

“Кажете: “Дори и да сте камъни или желязо, или творени от нещо, което смятате за велико.”

Не съдържа ли тялото на човека желязо? На какво се дължи червеният цвят на кръвта ни? Камъните не са ли майки на почвата?

Факторът, определящ двата пола

“Нима човек смята, че ще бъде оставен без надзор? Нима той не бе частица сперма, която се изхвърля? После бе съсирек, а Той го сътвори и осърази, и създаде от нея двата пола - мъжа и жената.” (75: 36, 39).

От това знамение ясно се разбира, че факторът, определящ двата пола - мъжкия и женския принадлежи на мъжката сперма. Научното доказване на тази истина стана възможно чак в наше време.

Трите тъмнини в утробата на майката

“И ви сътворява Той в утробите на майките ви - творения подир творения в три тъмнини.” (39: 6).

Научното твърдение, свързано с трите тъмнини в утробата на майката, споменато в това знамение, се прие и разбра в близко време. Съвременната ембриология разкрива факта, че ембрионът в утробата на майката е обвит с три мембрани, които не пропускат вода, светлина и топлина. Това са амнион (най-вътрешната ципа, която обвива плода), корион (средна амнион ципа) и слузеста ципа (външна амнион ципа).

Пръстовите отпечатащи

“Нима човек смята, че Ние не ще съберем костите му? Наистина Ние можем да възстановим и върховете на пръстите му.” (75: 3, 4).

Това знамение привлича вниманието ни с факта, че заедно с другите човешки органи в него се споменават и пръстите. Пръстовите отпечатащи притежават уникални характеристики, които са индивидуални и неповторими. Уникалното им свойство става известно чак през XIX век. През 1844 година Англия официално приема отпечатащите на пръстите като най-сигурен начин за различаването и разпознаването на хората. Отпечатащите не се променят през целия живот. Затова те се използват като доказателство в съдебната медицина.

Божие вдъхновение, дадено на пчелите

“И внуши твоя Господар на пчелите: “Вземете си жилища сред планините и по дърветата, и в онова, което хората градят! После яжте от всички плодове и следвайте пътищата на вашия Господар, улеснени (за вас!)” (16: 68, 69).

Новоизлюпените пчели могат да се върнат в кошера си, след като са летели в продължение на цял ден, запазвайки следите си по въздушния път, с помощта на Божието вдъхновение.

Пчелите изграждат шестоъгълни килийки в медните пити, защото тази форма е най-подходяща за влизането им в тях. Ако формата им бе кръгла, щеше да бъде нужно по-голямо количество пчелен восък. Благодарение на шестоъгълната си форма, те така са разположени една до друга, че не остават празни пространства помежду им. Направено е изследване коя е най-идеалната форма за тези килийки и се приело, че това е шестоъгълната.

Моторните превозни средства. Балистичните оръжия

“Кълна се в [конете] препускащите с пръхтене, и мятащите искри с чаткане, и връхлитащите сутрин, и вдигащите с това прахоляк.” (100: 1, 4).

Освен бойните коне, в това знамение са посочени и моторните превозни средства, които нападат с висока скорост, както и огнестрелните оръжия.

“Кажете: “Той е Способния да прати срещу вас наказание - отгоре ви или изпод нозете ви, или да ви противопостави в групи, и да накара едни от вас да вкусат мъчение от други!” (6: 65).

Наказанието, пратено отгоре може да бъде светкавица, каменен дъжд, потоп и др., а наказанието пратено изпод нозете ни може да са земетресенията, разместването на земните пластове, водата и огъня. Думите “или да ви противопостави в групи, и да накара едни от вас да вкусат мъчение от други” пък, посочват нападенията осъществени със самолети-бомбардировачи, ракетите, подводниците и мините, както и новооткритите оръжия подобни на тях.

“Не видя ли [о, Мухаммед] как постъпи твоят Господар с владетелите на слона? Не превърна ли Той коварството им в заблуда? И изпрати срещу тях ята от птици, които ги замеряха с камъни от печена глина. И ги стори да приличат на проядени листа.” (105: 1, 5).

Нападението на птиците над вражеските сили се съотнася със самолетите и балистичните оръжия.

Корабът на пророка Нух (Ной) бил без платно

“А него [Нух] понесохме върху [Ковчегата от] дъски и гвоздеи.” (54: 13).

“И спасихме него и обитателите на Ковчегата, и го сторихме знамение за световите.” (29: 15).

“И оставихме това за знамение, но има ли кой да се поучи.” (54: 15).

“И направи Ковчегата пред Нашите Очи и Нашето откровение, и не ми говори за угнетителите! Те ще бъдат издавени.”

“Когато дойде Нашата повеля, и кипна пещта, рекохме: “Натовари в него от всичко по чифт...” (11: 37, 40).

В Корана се посочва, че Ноевият Ковчег не е имал платно. Той е приличал на параход с пещ. Знамението: “Когато дойде Нашата повеля, и кипна пещта, рекохме: “Натовари в него от всичко по чифт...”, ясно разкрива, че този кораб е бил задвижван от кипяща сила.

Думата теннур, спомената в знамението означава затворено огнище; пещ. В турския език се употребява в значение на мангал. Феверан означава кипене с голяма сила. Когато прочетем знамението ние оставаме впечатлени от факта, че заповедта, пророкът Нух да натовари кораба, е изречена точно, когато пещта е кипнала. От това, без никакво съмнение, разбираме, че корабът е бил готов за потегляне.

Влакът и другите превозни средства

“[Сътвори] и конете, и мулетата, и магаретата за да ги яздите и за украса. И сътвори Той каквото не знаете.” (16: 8).

“И Създадохме за тях нови подобия, на които се возят. И знамение за тях е, че пренесохме бащите им [с Нух] в натоварения Ковчег.” (36: 41, 42).

Освен познатите ни животни за езда и корабите с платна, в тези знамения са посочени и превозните средства като влака, самолета и автомобилите.

Повърхностното напрежение

“Пусна Той двете морета да се срещнат, но между тях има преграда, която не престъпват.” (55: 19, 20).

В Босфора има две течения, които се движат в противоположни посоки. Те продължават да текат без да се смесват в зависимост от солеността им. В източната част на Пакистан има две реки, които текат към град Еркан. Те са разделени една от друга с линия. От едната страна има солена вода, а от другата - сладка, въпреки това те са в пълна хармония.

В мястото където се съединяват реките Кенч и Джамума в град Аллахабад, водите също не се смесват, защото и между тях съществува линия, която ги разделя. Причината за това е силата на повърхностното напрежение. Тази сила разделя една от друга двете течащи води. Това е така, защото “привличащата сила”, намираща се в молекулите на едната течност е съвсем различна от тази на другата. Така и двете течности запазват своето състояние в лоното си.

Силата на повърхностното напрежение разделя и не допуска смесването на зехтина и водата, сладката и солената вода.

Относителността на времето

Темата за времето се споменава в Корана от различни гледни точки. Понякога милиони години се изразяват с думата ден в значение на епоха, в други случаи един небесен ден се равнява на хиляда години, а денят при Всевишния - на петдесет хиляди години. Коранът е обърнал внимание и на начина, по който някои от хората [младежите от пещерата] възприемали времето. За тях 309 години са като половин или един ден.

“Един ден при твоя Господар е като хиляда години от онези, които вие броят.” (22: 47).

“Ще се въздигнат към Него ангелите и Духът [Джибрил] в Ден, колкото петдесет хиляди години.” (70: 4).

Нека направим сравнение от наша гледна точка, като хора, живеещи на планетата Земя. Земята се движи около своята ос със скорост 29.8 километра в секунда. Скоростта на ангелите и духа е $29.8 \times 365 = 547\,500\,000$ километра в секунда. Съотношението на тези цифри към скоростта на светлината е $547\,500\,000 : 300\,000 = 1825$.

Това означава, че ангелите и духа са по-бързи 1825 пъти повече от светлинната скорост. От тази гледна точка ние не можем да ги видим по време на движението им с тази скорост, защото виждането е свързано с отражението на светлината. Светлинните лъчи не могат да ги отразят, понеже не могат да настигнат нещо, което е по-бързо от тях. Те могат да се видят само, ако се въплътят в нещо.

“И се прикри от тях със завеса. И пратихме при нея Нашия Дух [Джибрил], който ѝ се представи като съвършен човек.” (19: 17).

Айнщайн приема, че в материалния свят не съществува движещо се тяло, което може да изпревари скоростта на светлината. По-късно физикът д-р Джералд Файнберг от Колумбийския университет направи ново откритие в областта на физиката. Според него съществуват елементарни частици, които се движат по-бързо от скоростта на светлината. Тези частици са наречени тахиони.

Ангелите не могат да се видят като триизмерните тела, защото са създадени от светлина. Затова нормално е те да са много по-бързи от материята, светлинните лъчи, свързани с материята.

Повече от три измерения

“И надпреварвайте се към опрощение от своя Господар и към Рая с ширината на небесата и на земята, приготвена за богобоязливите.” (3: 133).

Ако земята и небесата са ширината на дадено пространство, или ако познатото ни триизмерно пространство бъде само ширина, тогава за ширината и височината на споменатия в знамението Рай ще бъдат нужни отделни измерения. Точката няма измерение. Линията има само едно измерение. Сферата има две измерения. Познатите ни обеми имат три измерения. Но Коранът ни разкрива повече от три измерения със знамението: **“Рая с ширината на небесата и на земята.”**

Електричеството

“Аллах е Светлината на небесата и земята. Сиянието Му е като ниша, в която има светилник. Светилникът е в стъкло. Стъклото е сякаш блестяща звезда. Разпалена е от [маслото на] благословено маслиново дърво, нито източно, нито западно. Едва докоснато от огъня, маслото му озарява. Светлина върху светлина.” (24: 35).

С думата мишкат, спомената в знамението се означават местата в крепостните стени, предназначени за окачване на факли или отвора, в който се слага светилника. Мисбах означава светилник, кандило. Зуджадже означава стъкло.

Словосъчетанието “блестяща звезда” посочва както звездите, чиято светлина е постоянна, така и звездите, които излъчват светлина сякаш примигват. По този начин се разкрива разликата между планетите и другите небесни тела. Посочват се и електрическите лампи, които светят и угасват повече от 60-70 пъти в секунда. Следователно, тук се загатва и за променливия ток.

Знамението **“Разпалена е от [маслото на] благословено маслиново дърво, нито източно, нито западно”**, загатва и за друга енергия освен маслиновото масло. Преди светилниците са горели със зехтин. Затова, посочвайки зехтина се загатва за енергията на друг непознат тогава светилник. Той не се намира нито на изток, нито на запад, което означава, че е нова енергия за хората. Посочва се, че тя дарява светлина и гори без да докосне огъня и по този начин се загатва за енергията, която осветява без пламък.

“Ще бъде пратен срещу вас пламък от огън и дим, и не ще ви се помогне. Та кои блага на вашия Господар взимате за лъжа?” (55: 35, 36).

Както се знае, медните жици обвити с изолатор се намират във всяко кътче на нашия дом. Те ни даряват със светлина, когато пожелаем, без да е нужно да употребяваме кибрит. Електричеството се предава навсякъде от една централа. Ако човек докосне жица с повреден изолатор ще получи токов удар. Същата опасност грози и онзи, който го хване за да го спаси.

Електричеството, притежаващо голяма сила, е подчинено на хората. Именно затова се повелява: **“Та кои блага на вашия Господар взимате за лъжа?”**.

Колко голямо благо е този източник на енергия, който ни служи за осветление, благодарение на него се задействат домакинските ни уреди, отоплителните и охладителните системи. Тя задейства някои транспортни средства без шум, дим и вредни частици.

Мухйиддин ибн Араби говори за **“движението на светлинния поток и за обратното движение в медта”**.⁵ С това той обяснява накратко процеса на движение на постоянния ток от отрицателния към положителния полюс в генераторите за постоянен ток. Починалият през 1213 година Мухйиддин ибн Араби е извлякъл тези научни открития от думите шуваз и нухас, споменати в трийсет и пето знамение на сура ер-Рахман (Всемилоствивия). Това е доказателство, че Коранът е чудо, както и за свръхестествените качества на тази личност.

“Кълна се в отвяващите с веене [ветрове], и в носещите товар [облаци], и в плаващите с лекота [кораби], и в разпределящите по повеля [ангели], че е истина това, което ви е обещано!” (51: 1, 5).

Достатъчно е само човек да се замисли, за да види, че тези знамения разкриват много накратко функцията и същността на електричеството.

“Отвяващите с веене” и “носещите товар облаци” загатват за отделянето на електроните от атома и натоварването им с отрицателен заряд, а “плаващите с лекота” загатват за насоченото движение на зарядите. “Разпределящите по повеля” означава насочването на произведената от електроцентралите енергия към различните обекти и консуматори. Истина е онова, че както днешните хора успяват да открият всичко това, така и вестта за възкресението, съобщена в Корана ще се сбъдне. И от хората ще бъде потърсена сметка, т. е. всеки ще получи заслуженото си.

Телепортирането на предметите

“И рече: [Сюлейман] “О, знатни, кой от вас ще ми донесе нейния трон, преди да дойдат при мен отдадени на Аллах?”

“Исполин от джиновете рече: “Аз ще ти го донеса, преди да станеш от мястото си. Имам сила за това и съм достоен за доверие.”

“Един, който имаше знание от Писанието, рече: “Аз ще ти го донеса, преди да мигнеш с око.”

“И когато [Сюлейман] видя трона при себе си, рече: “Това е от благодатта на моя Господар, за да ме изпита дали съм признателен или неблагодарен.” (27: 38, 40).

От тези знамения разбираме, че предметите могат да бъдат телепортирани изцяло, без да бъдат променени, както могат да се трансформират изображенията и да се предават звуците.

Радиото и телевизията доказаха, че е възможно предаването на звуците (гласовете) и изображенията на предметите. Но телепортирането на веществата, за което се съобщава в Корана още не е осъществено.

Знамението разкрива един тънък момент. Той е свързан с разликата между бързината на Исполин от джиновете и силата му да пренася предметите. Той казва: “Аз ще ти го донеса, преди да станеш от мястото си.”. Но имащият знание от Писанието Му казва: “Аз ще ти го донеса, преди да мигнеш с око.”

Предаването на миризмите

“И когато керванът потегли, техният баща рече: “Наистина усещам мириса на Юсуф, дори да ме сметнете за оглупял.” (12: 94).

В знамението е използвана думата рух, която означава мирис. Думата рих пък, означава вятър. От тази гледна точка е възможно предаването на мириса да се осъществява не с движението на въздушните маси, а с електронните вълни. Разглеждайки това в областта на химията и атомната физика можем да стигнем до извода, че с помощта на определен закон, по-различен от закона за предаването на звуците, е възможно използването на насоченото движение на заряди и при разпространяването на миризмите.

Тук чувството на пророка Якуб всъщност не е свързано с науката, а с чудото, извършено от него. Както се разбира и от знамението този мирис е усетен във вятъра. Той е бил усетен още след потеглянето на кервана, носещ ризата на Юсуф от Египет. Това подсказва, че и миризмите може да се предават моментално по въздуха, и говори за наличието на неизвестен засега природен закон.

Езикът на птиците

“И Сюлейман наследи [пророчеството от] Дауд, рече: “О, хора, бяхме научени на говора на птиците и ни се даде от всяко нещо. Това е явната благодат.” (27: 16).

Думата *мантък*, спомената в знамението всъщност означава слово, реч. Освен това тя се използва и като термин. От тази гледна точка, пророкът Сюлейман, мир нему, е разбирал не само чувствата, които птиците изразяват чрез звуците и поведението си, а и логиката на контролирането им. Знаменията доказват, че пророците Давуд и Сюлейман са научени от Всевишния да говорят на езика на различните видове птици, и да разбират предназначението им.

Истина е, че земната повърхност е една Божия трапеза. Тя е подготвена в чест на човека. Щом е така многото птици и другите животни служещи на хората на тази трапеза могат да бъдат в тяхна полза. Всевишният е повелил на пчелите и копринената буба да бъдат в наша полза, като им е открил пътя на служенето с Божието откровение. Научил ни е да използваме гълъбите, позволил е на папагалите да говорят и по този начин е разкрасил и обогатил човешката цивилизация. Има много птици и животни, които могат да се използват за важни работи като опитомените животни, но за това трябва да се знае езика на способностите им. Пораженията, които скакалците нанасят може да бъдат предотвратени, ако се знае езика на скакалците.

Основната цел на Корана

Темите, свързани с науката и техниката присъстват в Корана по следните причини:

- a) доказват основите на вярата,
- b) доказват, че в Исляма се съдържат основите на науката,
- c) насърчават възползването от техническите възможности.

Коранът не е учебник по физика и химия. Той се спира главно на въпроси свързани с еднобожието (*тевхид*), пророчеството (*нубуввет*), възкресението (*хашир*) и справедливостта (*адалет*). Но заедно с това се споменават и теми, свързани с науката.